El poder d'una cançó

Gloria Gaynor cantant la versi de Barry White amb Harvey Hubert Foto: TOTI FERRER.

A Gloria Gaynor, no li sobren gaires èxits propis, i per això va haver de basar bona part del seu concert de dilluns a Peralada en les versions, generalment de clàssics de la música negra. De fet, un dels seus temes més coneguts, Never can say goodbye, va ser abans un èxit en les veus de The Jackson 5. I de Michael i els seus germans també va sonar dillunsI'll be there, just després que la diva disco cantés en duet amb el vocalista de la seva gran banda, Harvey Hubert, el clàssic de Barry White My first, my last, my everything, i continués amb una gairebé irrecognoscible Stop in the name of love (Supremes), per deixar tot seguit l'escenari i cedir el protagonisme a les seves coristes, Anissa Hargrove i Ana Liriano, en una contundent revisió d'un altre himne de les pistes de ball a finals dels setanta: Got to be real, de Cheryl Lynn.

Amb el seu castellà desacomplexat i una simpatia desbordant, Gloria Gaynor va tornar a l'escenari per cantar Killing me softly,de Roberta Flack, i anunciar tot seguit així una cançó: “Mai no l'heu escoltada cantada per mi, ni d'aquesta manera.” Era Every breath you take, de The Police, passada per una batidora rítmica, abans d'arribar a I'll be there i a una balada pròpia plena d'energia positiva contra tot tipus de problemes: You're right on time.

El concert va continuar amb un medley de Donna Summer: Last dance, cantada per Gloria, que immediatament va deixar un cop més que les seves segones veus fossin solistes en MacArthur Park i Heaven knows, per tancar el popurri ella mateixa amb la cua pletòrica de Last dance, probablement una de les millors cançons de la història de la disco music i d'una pel·lícula poc memorable, Por fin ya es viernes.

Gloria va tornar a desaparèixer perquè les seves companyes reivindiquessin la Tina Turner més perillosa amb River deep, mountain high. Com es pot veure, Gloria Gaynor va dosificar la seva veu i la seva presència no especialment dinàmica a l'escenari, però quan va reaparèixer amb aspecte dramàtic de supervivent per cantar el seu himne, òbviamentI will survive, el públic que omplia l'auditori de Peralada es va aixecar amb un entusiasme desconegut fins aquell moment, i tothom va ballar i es va emocionar amb una cançó que Miss Gaynor va cantar en part en espanyol, amb el poder que només tenen les grans cançons que mai no caduquen. I Gloria encara va cantar un bis, Just keep thinking about you, que va ser realment l'últim ball d'una nit triomfal.

Publicat a:

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/768658-el-poder-duna-canco.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui